

נראדה אוד

פרשת ראה תשפ"ב

גליון קלג שנה ג

במאור רבדוק מלעכוויטש קידינות

{ שניני אור }

שבת ר"ח אלול - עם אור השבת נכנסים אנו לחודש התשובה בו מתעורר כל איש יהודי לחשבון הנפש ותיקון המעשים, לקראת התחדשות המלוכה בשנה הבעל"ט.

אדמו"ר שליט"א מעורר תמיד כדרך צדיקי החסידות שמעבר לתיקון המעשים בפועל יש לחפש את הטעון תיקון בשורש הדברים, הכשלון המעשי תולדה הוא מהמתרחש בתוככי הלב, ומשנשכיל לתקן את השורש השינוי המעשי יקרה כבר כמעט מאליו.

ראה אנכי - פירשו הצדיקים ראו והביטו באנכי ה' אלקיך, בדרך זו מפרש אדמו"ר שליט"א את המשך הכתוב **ראה אנכי** - בהירות האמונה היא שורש כל עבודתנו בעשה טוב ובסור מרע, על ידה מבינים אנו היטב מהי **ברכה וקללה**, כאשר האמונה בהירה וברורה פשוט וברור שאין מבורך מלעסוק בטוב ולהתקרב למקור הטוב - **את הברכה אשר תשמעו**, ואין היפך הברכה מלעסוק בהיפך הטוב ח"ו - **והקללה אם לא תשמעו**.

ומהי העצה לבוא לבהירות ב-אנכי, פירשו צדיקים את הכתוב **את אחי אנכי מבקש**, באחדות עם אחי הנני יכול לבקש ולדרוש את אנכי.

מסיימים אנו כעת את ימי בין הזמנים בהם ב"ה שהינו יחד בבית חיינו, הלימוד בצוותא התפלות בהתלהבות באחדות הלבבות ודאי רוממו את נפשותינו ונתנו בה כח להתקרב ל-אנכי.

יעידון יגידון כולם כאחד שבחסד ה' אכן התרוממו יחד בנועם ובשמחה מתוך אהבה ורעות.

ועל של עתה באתי - בעזרתו יתברך מתרבים ספסלי ביהמ"ד כאשר אנ"ש קובעים את תפלותיהם וסדרי לימודיהם בין כתליו, אין ספק שהאחדות סיוע גדול לעבודת ימים אלו - בל נקל ראש בדברי הצדיקים שבכח האחדות ניתן לדרוש את ה-אנכי, ומכן כבר קרובים אנו יותר לתשובה אמיתית ושרשית.

חסדו גבר עלינו בהפתח לנו שערי שמחה בשבוע זה, בבית כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ובבית אחד מבני החבורה, עבודת התשובה הלא נעשית דוקא בשמחה, וכאשר בשמחה הכרוכה באחדות בשמחת החבר עסקינן הרי שודאי סיוע גדול היא לשוב אל ה'.

כך אמרו הצדיקים פון אני לדודי קען מען זיך אנשיכור'ן - ניתן להשתכר, כך גם אמרו אכלו רעים שתו ושכרו דודים - מאהבת רעים ניתן להשתכר, ומה כאשר מתחזקים בעבודת האלול מתוך אהבת רעים...

{ זכרות קודש }

עבודת התפלה בשלמות האמונה והדבקות

התפשטות מענינים גשמיים בעת התפלה

'תמים תהיה עם ה' אלקיך' מורה על עבודת התפלה שמדבק עצמו בשלמות עם ה' אלקיך, באשר האדם עסוק במשך יומו בענינים גשמיים, ובשעת התפלה מדבק עצמו ביוצרו, כדאיתא בשו"ע (או"ח צח, א) שחסידים ואנשי מעשה היו מתבודדין ומכונין בתפלתם עד שהיו מגיעים להתפשטות הגשמיות. וכעין זה שייך אצל כל אדם שיתפשט בעת התפלה מכל עניניו הגשמיים ויכוין לבו להידבק בהשם יתברך, כאשר תפלה מלשון 'צמיד פתיל' (במדבר יט, טו) - והיינו מלשון חיבור וקשר, שמדבק כל כחות נפשו בהקב"ה.

אמנם בכדי שיבוא לתכלית הנרצה בתפלתו צריך להכין עצמו מקודם, כדאיתא במאור עינים (ישמח לב - מסכת שבת) בדברי הגמרא (סו, יא) אילן המשיר פירותיו טוענו באבנין וסוקרו בסיקרא, בשלמא טוענו באבנים וכו' אלא סוקרו בסיקרא אמאי, כי היכי דלבקשו עליו רחמים.

אילן המשיר פירותיו, מורה על שנחסר לאדם ל"ע מעניני עוה"ז ואזי צריך לבקש רחמים מהשם יתברך, אמנם יש לו להקדים לבקשת הרחמים - סוקרו בסיקרא - מלשון וכולם נסקרין בסקירא אחת, שיקדים להתבונן באמונת ה' שהבורא יתברך סוקר ומשגיח על כל באי עולם, ואין אדם נוקף אצבעו מלמטה א"כ מכריזין עליו מלמעלה. ועל ידי שיקדים לתפלתו אמונה ברורה בהשגחה פרטית בכל עניני הבריאה, תהא תפלתו כראוי ותועיל להמשיך עליו רחמים.

לזה כתב הרמ"א בשו"ע (שם) שקודם התפלה יתבונן ברוממות הא-ל ובשפלות האדם, כי בהתבוננות זו תיקבע אמונת ה' בלבו ואזי יעמוד לשפוך שיח לפני השם יתברך בכונה ראויה שהכל מאתו יתברך.

המשך בעמוד הבא >>>

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, את הברכה אשר תשמעו וגו' (יא, כו - כז).

איתא בקדושת לוי בפרשתן 'ראה אנכי נותן לפניכם היום', תיבת היום לכאורה מיותר ומורה כי הבורא יתברך מחדש בכל יום מעשה בראשית ומשפיע בהירות וחסדים חדשים, כדרך שדרשו חז"ל (ספרי ואתחנן, ו) בתיבת 'היום' (ו, ה) - בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, כן נרמז בכתוב ראה אנכי נותן לפניכם היום שהאדם העובד יוצרו מקבל בכל יום בהירות ושכל חדש.

חודש אלול - ימי רצון ותשובה

בשבת זו מתחיל חודש אלול חודש התשובה שבו יכול כל יהודי לזכות לתשובה, כדאיתא בחז"ל (עי' פדר"א פמ"ו) ש"מים אלו הם ימי רצון, ובספ"ק איתא שהרצון הוא ענין שלמעלה מטעם ודעת. כי בימים אלו מעורר הבורא יתברך כל יהודי לשוב אליו, ואף שאינו מובן ומושג כיצד יזכה לשוב אחר שנתרחק, מכל מקום כן הוא רצונו יתברך.

זקיני אדמו"ר ז"ל היה חוזר בימים אלו על מאמר הרה"ק הרבי ר' זושא ז"ע, אשר בהגיע ימי התשובה היה אומר רבונו של עולם זושא חפץ לשוב בתשובה, אבל התשובה עבודה קשה היא - תשובה אותיות תשוב ה' שצריך להשיב כל כוחותיו להשם יתברך והיא נוכל לעשות זאת, אמנם שנתיימשח מחמת כך ודאי אינו רצונו יתברך, לכן נקיים לכל הפחות ראשי התיבות היוצאות מתיבת תשוב"ה, 'תמים תהיה עם ה' אלקיך' (יה, יג), 'שויית ה' לנגדי תמיד' (תהלים טו, ח), 'אהבת לרעך כמוך' (ויקרא יט, יח), 'בכל דרכיך דעה' (משלי ג, ו), 'צנעו לכת עם אלקיך' (מיכה ו, ח).

ע"י האמונה נמתקים כל הקללות

והקללה אם לא תשמעו (יא, כח).

אבי אדמו"ר הרה"ק [- מוהר"א] זצ"ל אמר כי ראשי תיבות הפסוק (תהלים קו, מז) 'זאמרו הושיענו וגו' וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך, הם 'לב קללה'. והיינו שהברכה והקללה תלויה בלב האדם, שאם אינו מאמין ח"ו בהש"ת בלב שלם אזי ממשיך על עצמו קללה. אבל אם מאמין בה' בלב שלם אזי נעשה מ'קללה' ר"ת הגוים להודות לשם קדשך, היינו שע"י חזק האמונה בה' יתקיים בנו מקרא שכתוב (כח, ו) 'וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך, ואז כל הגוים יבואו להודות לשם קדשך. עכ"ד.

ואמרת לך שזהו גם מה שאנו אומרים בתפלת שמונה עשרה 'כי א-ל גואל חזק אתה, ס"ת קללה. ורומז שכשמאמין בה' שהוא גואל חזק, אזי נהפך הקללה לברכה ונעשה צירוף אחר ונמתקת גם תיבת קללה בעצמה לברכה. ונראו דברי בעינינו.

ועל פי זה יש לומר 'והקללה אם לא תשמעו', אבל אם תשמעו אזי תהפך גם הקללה עצמה לברכה ע"י צירופים אחרים. והבן.

מרן אדמו"ר מוהר"א ז"ע

חשבון הנפש כיצד נראים תפלותינו

בענין זה יש להתעורר בזמנים אלו, כאשר משמחת תורה עד עתה עברו כבר יותר מעשרה חודשים ועל פי החשבון התפללנו בתקופה זו למעלה מתשע מאות תפלות, ובעת שמתבונן האדם כיצד נראו תפלותיו הלא תאחזנו בושה וכלימה, כאשר בעומדו לפני המלך שוטטו מחשבותיו בכל עניני עוה"ז והוציא תיבות התפלה מפיו ללא מחשבה תחלה. בדברי אלה איני מתכוין לאף אחד כי אם לעצמי בלבד, הנני אומר זאת בכל הרצינות.

ולכל הפחות בחודש זה כאשר מתקרבים ובאים ימי ר"ה ויוהכ"פ שניתנו לישראל כדי שיחדש האדם עצמו לגמרי, כדאיא **בראשונים** (עי' בספר החינוך מצוה קפה) שמבלעדי ימים אלו לא היה קיום לעולם ברוב חטאי בני אדם. על כן הזמן **גרמא להתחזק בעבודת התפלה**, ולא להמתין עד אשר יגיעו הימים הקדושים וימצאו האדם בלתי מוכן.

כדאיא **בעבודת ישראל** (בפרשתן) בשם הרה"ק הר"א מליז'ענסק ז"ע בדברי המשנה (ר"ה א, א) **באחד באלול ר"ה למעשר בהמה** - מעשר רומז ליראה, ובאמת צריך האדם לנהוג תמיד ביראת ה' והמתעורר רק בחודש אלול לתשובה ויראת ה' הוא כבהמה שאין בו דעת אדם, ר"א ור"ש **אומרים באחד בתשרי** שאף אם לא היה במדרגת היראה כראוי כל השנה, באם נתעורר עכ"פ בחודש אלול הרי הוא בדרגת אדם, רק אם ממתין מלהתחזק עד אחד בתשרי אזי הוא כבהמה.

על כן עתה העת להתחזק בבחינת אני לדודי ודודי לי, שתהא כל תפלה בהכנת הלב מקודם לעמוד לפני המלך בבחירות האמונה, שלא יגש לתפלה תיכף מעסקיו בעניני

העולם רק יישב עצמו מקודם, **'אשרי יושבי ביתך'** (תהלים פד, ה), אשרי המיישבים דעתם קודם כניסתם בתיבות התפלה הנקראים בתים.

ויפיל תחינתו לפני השם יתברך שיזכה לעמוד לפניו בתפלה באופן הראוי, כמאמר הכתוב 'אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש' (תהלים כז, ד), זאת שאלתי מאתו יתברך שאזכה לבקש מלפניו בתפלה בלב טהור וכוונה נכונה, כמאמר מרן הר"ג **מלעכוויטש ז"ע** בדברי המשנה (ברכות ה, א) חסידים הראשונים היו שוהים שעה אחת ומתפללים כדי שיכוננו את לבם למקום, **שבשעה זו היו מתפללים ומתחננים להשם יתברך** שיזכו להתפלל לפניו בכונת הלב באמונה בהירה.

תפלה בבחירות אמונה ממתיקה כל הדינים

המתפלל באופן זה ממתיק כל הדינים ומבטל מעליו כל גזירה קשה, כדאיא בחז"ל (ר"ה טז) **השעקקה היא מהדברים המקרעים גזר דינו של אדם, כי כיון שמקיים בעצמו מאמר מרן הבעש"ט** 'בא אתה וכל ביתך אל התיבה' (בראשית ז, א) שמכניס עצמו בתיבות התפלה. על ידי זה מקשר עצמו בכחות רוחניים וחלקי נשמה שבעולמות עליונים ונעשית **מציאותו כמציאות חדשה**, וממילא נקרע גזר דינו כי לא על אדם זה נגזרה הגזירה.

זהו כונת הכתוב 'תמים תהיה עם ה' אלקיך', כי מקודם כתיב (יה, ט) 'לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף, וברש"י תמים תהיה, התהלך עמו בתמימות ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות. כי כל ענין החקירה אחר העתידות אינו אלא בלא כח התפלה, אבל העומד בתפלה לפני השם יתברך בבחירות האמונה שוב אין שום כח שולט עליו, כי כח התפלה למעלה מכל הכחות ומבטל כל

האמור לבוא עליו בדרך הטבע. על זה אמר הכתוב שלא יהיה מעונן ומנחש אלא תמים תהיה עם ה' אלקיך, שתהא שלם בעבודת התפלה בחינת עם ה' אלקיך ועל ידי זה ממילא אין שליטה לשום כח אחר.

זהו הנרמז בכתוב 'ראה אנכי וגו', **כידוע מהאריז"ל** (שעה"כ טג) ענין התפלה עבור תיקון ובירור חלקי הקדושה בעולם, כי לכל אחד עבודתו בחלקי הקדושה השייכים לשורש נשמתו שדייקא הוא יכול להעלותם, **וכל תפלה מיוחדת לתקן עולם בזמן זה** עד אשר יתוקן עולם במלכות ש-די. וזהו 'ראה אנכי נתן לפניכם היום', כדברי הקדושת לוי הנ"ל שבכל יום נתחדש שפע דעת ומוחין בעולם, ועל ידי זה מתקן האדם בתפלתו חלקי הקדושה השייכים לחלק נפשו.

קעת בחודש אלול מתחזק כל יהודי לשוב אליו יתברך, ונוהגים לומר בכל יום עשרה פרקי תהלים כדי לסיים ב' פעמים קודם ראש השנה ועוד פעם אחת בעשרת ימי תשובה, ובודאי עיקר הכונה בזה שישפוך שיחו לפני השם יתברך באופן הראוי, וכן כל תוספת התפלות והתחינות היא בתפלה מעומק הלב.

יעזור השם יתברך שנזכה להתפלל לפני השם יתברך בלב טהור, **מרן מוהר"א ז"ע** פירש 'הב לן שאלתיך' שיתן לנו השם יתברך שנוכל לשאול ולהתחנן לפניו כראוי, ונזכה לשנה החדשה לכתיבה וחתימה טובה. 'כאיש אשר אמו תנחמנו' (ישעיהו סו, יג), כן נחמנו השם יתברך בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

ראה תשע"ה, רענא דרעיון

אור זרוע לצדיק

דברות קודש מהרה"ק רבי חנוך העניך דוב - בעל 'לב שמח' מאלעסק ז"ע

שנאמר ונשנו מפי צאצאיו רבוה"ק ז"ע לכבוד יומא דהילולא קדישא א' אלול

שלום מבעלזא זצוקלה"ה, שהיה תמיד מרגלא בפיו בענין השתתפות נשמות מעוה"ב לעוה"ז כידוע. ופעם אמר על הפסוק (תהלים קכא, א) 'שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי', והרים' אלו הצדיקים המורים לעם דרכי ה'. ולכן בעת הסתלקות הצדיקים 'אשא עיני' מאין יבא עזרי, והתירוץ 'עזוי מעם השם' בעת שהצדיקים **משתעשעים אצל ה' הם ישתתפו לעזרתי**. וידוע שעוה"ז נקרא חצר נגד עוה"ב, ומבקשים אנחנו 'שתולים בבית ה' (שם צב, ד) הצדיקים שהם שתולים בבית ה', שיהיו 'בחצרות אלקינו יפריחו' שאז ישפיעו ג"כ שפע למטה.

וזה פשט הכתוב (ישעיהו נז, טו) 'אשכון את דכא ושפל רוח', ודרשינן במסכת סוטה (ה) רב הונא ורב חסדא חד אמר אתי דכא, וחד אמר אני את דכא. ואני אומר ששניהם אמת, זה שאמר אני את דכא היינו אם הצדיק הוא עוד בזה העולם, הקב"ה כביכול שוכן אצלו. אבל אחר פטירת הצדיק לעוה"ב וכשהצדיק העניו הוא למעלה אצל הקב"ה, אז אתי דכא - הקב"ה מגביהו למעלה מכל המלאכים. וזה הפשט 'עושה שמים וארץ' עושה הוא לשון הווה, כידוע בזה"ק שהצדיק ע"י תורה ותפלה שלו נעשים שמים חדשים, לכן שייך עושה לשון הווה, עכ"ד.

כ"ק מרן אדמו"ר מוהרחה"ד ז"ע, הקדמה לספה"ק 'שיח אבות'

ותגזור אימר ויקם

ידועה עבודתו של כ"ק מרן אדמו"ר מוהרחה"ד ז"ע אשר בעת קריאת הקוויטלאך ובהרבה עתות מצוא היה מזדעק

ע"י הכנעת שרי הקליפה העליונים ממילא יתבטלו השונאים בעוה"ז

והשית"ש יעזרנו בזכות קריאת שמע ובזכות שמירת שבת יעזרנו השית"ש שנצל מאויבנו ושונאינו ברוחניות ובגשמיות, כאשר אנחנו אומרים ומתפללים 'המדריכנו על במות אויבנו וירם קרננו על כל שונאינו, אויבים נקראים שרי מעלה ושונאים נקראים שרי מטה. וזה פירש כ"ק א"ז הרה"ק אדמו"ר נ"ע זיעונוכ"י **אמן מאלעסק** שאנחנו מצאנו בעקידה נאמר (בראשית כב, יז) 'וירש זרעך את שער אויביו, ולבן אשר בירך לרבקה נאמר (שם כד, ט) 'וירש זרעך את שער שונאינו, אולם מלאך ה' אשר קרא לאברהם אמר 'וירש זרעך את שער אויביו' - ולזה אנחנו מבקשים 'המדריכנו על במות קרננו על כל שונאינו' - שרי מטה, שלא יוכל שום בן אדם להרע לנו ויתבטלו כל האויבים והשונאים והמסטינים והמקטרגים ויתבטלו כל הגזירות קשות ורעות. ויגזור השית"ש גזירות טובים ישועות ונחמות ובספר חיים ברכה ושל' ופרנסה טובה וגזירות טובות ישועות ונחמות נזכר ונחתם לפניו ית"ש אנחנו וכל עמך בית ישראל לחים טובים ולשל' ולגאולה וישועה וברכה שלימה ונאמר אמן.

מתוך מכתב מרן אדמו"ר הגה"ק מטופורוב ז"ע אל הרה"ח ר' יעקב מרדכי קאליקא ז"ל - ממונה כולל קווידינוב בעיה"ק ירושלים ת"ו, ערב יוה"כ הרצ"ז

הצדיקים מהעולמות העליונים מסייעים לתחתונים

אפתח דברי ממאמר של זקני מלאך ה' צבקות הקדוש אדמו"ר מרן אב"ד אלעסק ז"ע ועכ"י חתנו של הרה"ק השר

[א.ה. סימנא מילתא היא כי התיבות 'ויתהלך חנוך את האלקים' (בראשית ה, כד), עולים בגימטריא תקנ"ה, כגימטריא של ג' פעמים העלף.]

עבודת חודש אלול משפיעה לכל השנה הבאה

פעם בנסוע מרן הס"ק מלעכוויטש זי"ע (ובנוסח אחר - הרה"ק ר' יואל טשאפער זי"ע) בימי אלול בדרך, עמד בקרעצ'ים בכדי שינוח הסוס. ונכנס לבית ומצא בו ערלים יושבים. ושמע שאחד אומר לחבריו: מי שאינו עמל כדבעי בחדש הזה, לא יהיה לו מה לאכול כל השנה. מיד קרא הצדיק לאנשיו ואמר להם: שמעו מה שזה אומר...

בחדש אלול מטהרים אותנו מהשמים

לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם (יומא פה:). מר אש חודש אלול עד הושענא רבה יש חמישים יום, על דרך אמרם ז"ל (ר"ה יח.) 'דרשו ה' בהמצאו' (ישעיהו נה, ו), אימתי הוא נמצא מר"ח אלול ואילך. וזהו 'לפני מ"י אתם מטהרין' - מי גימטריא חמשים, היינו כי לפני אלול צריכים אתם להשתדל ולהטהר בעצמכם. ומ"י מטהר אתכם אביכם שבשמים' - היינו באלו החמשים יום השי"ת ממציא עצמו אליכם.

מרן אדמו"ר מוהר"י זי"ע

איתערותא דלעילא בחדש אלול

להצילך ולתת אויביך לפניך (כג, טו). ר"ת אלול, ורמז בזה כי בחדש אלול יש סיוע גדול לנצח היצה"ר בחינת איתערותא דלעילא.

מרן אדמו"ר מוהר"י זי"ע

תקיעת שופר ממתקת הדינים

בימי אלול אמר כי תקיעת שופר הוא המתקת הדינים, כי שופ"ר הוא אותיות ש"ו - פ"ר, ש"ו גימטריא דב"ש, ובזה נמתק הפ"ר דינים הנמשכים מאותיות מנצפ"ך גימטריא פ"ר (פרע"ח שער השופר פ"א). ואמר זה פירוש הפסוק (תהלים יט, יא) 'מתוקים מדבש ונופת צופ"ם', על פי מאמר חז"ל (שבת קד.) מנצפ"ך צופים אמרום, היינו הפ"ר דינים נמתקים על ידי הדבש ונופת המרומו בתיבת שו"פר, ודפח"ח ושי"י.

אמרי יעקב (תיע"י)

ג"א יום מראש חודש אלול עד הושענא רבה

איתא בספר בני יששכר (מאמרי חודש תשרי מאמר יב א) כי מר"ח אלול עד הושענא רבא ג"א ימים [היינו מיום א' דר"ח אלול], ובאלו הנ"א ימים ישראל עושין תשובה ועוסקין במצוות ומעשים טובים יותר מכל השנה, ואחרי הנ"א ימים ההמון חוזרים לסורם. ומרומז זה בפסוק (תהלים ז, ז) 'גמור נ"א רע רשעים', והבן. ועל זה האופן נזכר לומר גם מה שכתוב (שמות לד, ט) 'ויאמר משה אל ה' אם נ"א מצאתי חן בעיניך', היינו אם באלה הנ"א יום הטבנו מעשינו ומצאנו חן בעיניך, אז אני מבקש 'ילך נ"א', כאשר ילכו אלו הנ"א ימים, יהיה גם כן 'אדנ"י בקרבנו' ולא תסור הגשחתך מאיתנו לטובה, ודפח"ח.

אמרי יעקב (הה"ס פסח תיע"ח)

פתיחת אוטם הלב בחדש אלול

מזל אלול בתולה. הרמז בזה על דרך מאמר מרן הס"ק מלעכוויטש זי"ע על הפסוק (תהלים קמח, יב) 'בחורים וגם בתולות יהללו את שם ה', שאפילו מי שלבו אטום כקרקע בתולה יזכה להלל שמו יתברך. כן הוא בחדש אלול שאף מי שלבו אטום כבתולה, יכול לפתוח סגור לבו ולהרגיש תשוקה להשם יתברך בחינת 'אני לדודי'.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ראה תשע"ח - ליל שבת

ראה אנכי הבט בעצמך

כבר סיפרנו כמה פעמים המעשה בהרה"ק הרר"ב מפשיסחא ששלח את בנו הרה"ק ר' אברהם משה ותלמידו הרה"ק מווארקא לשבות בכפר אחד, בבואם לשם באו לבית

אדם אחד ששב לביתו מעבודתו רק סמוך לכניסת השבת ומיהר בתפלת ליל שבת וזירז אף אותם ובסעודה לא דיבר מאומה, והיה נראה להם כאיש פשוט וריק ולא הבינו מדוע נשלחו הנה ע"י רבם. עד שבעת רעוא דרעוין אמר להם איני יודע ללמוד רק ללמוד פסוק בחומש עם פירוש, וכך הנני מפרש לעצמי הכתוב 'ראה אנכי' ואמר להם בלשון פולנית: פאטשצע סאביע - כלומר הבט בעצמך. אזי הבינו שהוא צדיק נסתר, ובכדי לשמוע דיבור זה שלחם רבם אליו.

זהו עבודת חודש אלול שיביט האדם בעצמו, ויראה במה יש לו לתקן מעשיו. אמנם על זה אמר הכתוב 'ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה', שהתבוננות זו - 'ראה אנכי' כי יש בה 'ברכה וקללה, את הברכה אשר תשמעו' - בעת שמתוקן שמתבונן בשפלותו מתעורר לשוב ליוצרו ומקבל על עצמו להיטיב דרכיו מכאן ואילך, והקללה אם לא - בעת שכל התבוננותו רק ב - לא, בגודל אפסיותו שמכף רגל ועד ראש אין בו מתום ומתוך זה מתייחס מלשבו אל ה'.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ראה תשס"ו - ליל שבת

סגולת הזמן לכיאת משיח בן דוד

איתא בחז"ל (סנהדרין צז.) במוצאי שביעית בן דוד בא, ובירושלמי (ברכות פ"ב ה"ד) איתא שבא בשביעית. ואפשר שהוא על דרך מאמר מרן הס"ק מלעכוויטש שאלול הוא תחלת השנה, ובלשונו הקדוש - הלכה פסוקה אלול איז דער אנהייב יאהר, אם כן חודש אלול שבסוף שנת השמיטה הוא גם שביעית וגם בחינת מוצאי שביעית, ובודאי זמן מסוגל הוא לכיאת משיח בן דוד.

ואפשר שזהו הכוונה במאמר הלכה פסוקה ולכאורה איזה נפקא מינה יוצא מכך להלכה, ולדברינו הוא נפקא מינה להלכה זו שבמוצאי שביעית בן דוד בא.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, שלחי שנת השמיטה תשע"ה, ראה - רעוא דרעוין

המלט על נפשך מבית האסורים

איתא בעטרת שלום בביאור תיבות הזמר (ה-ה אסוף) 'זיהיו רחמיך מתגוללים על מדותיך', כי כל המדות שיש בעולם משתלשלים מאתו יתברך, ותכליתם שישתמשו בהם לעבודתו יתברך לאהבת ה' ויראתו וכן בכל המדות. ובאם אין האדם מתנהג כראוי נוטל מדות אלו שמקורם במקום גבוה מאד ומשליכם למקום הטינופת ח"ו, והוא רחמנות גדולה עליהם שנפלו מאיגרא רמא לבידא עמיקתא. וזהו 'זיהיו רחמיך מתגוללים על מדותיך', שירחם השם יתברך על מדותיו וישיבם לשרשם בדבקות בהשם יתברך.

זוהי עבודת חודש אלול דאיתא בריש שערי תשובה לרבינו יונה ז"ל בשם המדרש (קה"ר ז, טו) שהמתאחר לשוב בתשובה נמשל לכת של לסטים שחבשם המלך בבית האסורים, וחפרו האסירים מחתרת וברחו דרכה ונשאר רק אחד מהם, בבוא השומר ראה שהמחתרת חתורה והאיש עודנו שם, הכה אותו במטהו ואמר לו קשה יום הלא המחתרת חתורה לפניך ואיך לא מהרת להמלט.

רבים תמהו על המשל כי אסיר זה שלא ברח לכאורה עשה מעשה טוב והגון שמוכן לרצות עונש המלך, ומה טעם הכהו השומר על אשר לא נמלט מבית הסוהר.

הביאור בזה כי בהיותו בבית הכלא היה עליו להתבונן בעצמו, הלא חפצו האמיתי לשמש כעבד המלך והרי בישיבתו בבית הכלא אינו יכול לעשות זאת. אם כן מוטב שיברח במחתרת ויבוא לפני המלך להתחנן לו, הנה עז רצוני להיות לך עבד נאמן ובבית הכלא אי אפשר לי לעשות זאת, על כן סיכנתי עצמי לברוח משם אולי תחנני ותוציאני לחפשי כדי שאזכה לשמש לפניך כרצוני האמיתי. וכיון שלא ברח

אות הוא שנתיימש ממצבו והסכים בדעתו כי כבר לא יעמוד עוד לפני המלך לשרתו, ועל זאת מגיע לו עונש.

בדרך זו עבודת חודש אלול, בהתבונן איש יהודי שנטל מדות עליונות והשליכם ל"ע לעניני הגוף השפלים, ומגודל מרירותו ועוצם רצונו להיות עבד המלך, מחליט לברוח מבית הכלא להשיב מדותיו להשם יתברך בכל מצב ואופן שהוא, וזהו בחינת 'אני לדודי' שמישיב כל מדות נפשו לדודי. ועל ידי זה בבוא ראש השנה שנתחדש כל הבריאה לגמרי כבעת בריאת העולם, זוכה לבחינת 'דודי לי' שנשפעים בנפשו המדות כבעת בריאתם להשתמש בהם בקדושה כרצונו יתברך.

כן הוא בשבת קודש שמתבונן האדם במצבו וגומר בדעתו שמוכרח לברוח ממקומו לשוב להשם יתברך - 'אכסוף נועם שבת', ובין אם ראוי כעת לאהבת ה' בין אם לאו אינו מוכן להמשיך במצב זה, ובכח זה נחלץ ממצבו לשוב לעמוד לפני ה'.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, כי תצא תשע"ד - ליל שבת, אחר עריכת השולחן

וראו כל עמי הארץ

חו"ו האדמו"ר מנאראל זצוק"ל סיפר כי לפני המלחמה העולמית, בהגיע חודש אלול ידעו אפילו הגויים בשוק שבחודש זה אי אפשר לדבר עם היהודים כבכל השנה. ימים אלו היו ימי התרוממות אצל כל יהודי עד שאף הגויים הרגישו זאת.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ראה תשע"ז - קידושא רבא

חודש תשרי תלוי בעבודת חודש אלול

איתא בספה"ק כי בעת שמברכין חודש אלול יש לכוין אף על חודש תשרי שאין מברכין אותו בשבת שמקודם, ולכאורה הוא פלא מה שייכות ברכת חודש תשרי לברכת חודש אלול, והנראה מזה דהא בהא תליא שעל ידי שחודש אלול מבורך בברכת ה' ממילא גם חודש תשרי מבורך.

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, עקב תשע"ב - ליל שבת

מזמור 'לדוד ה' אורי' בחדש אלול

אבותי הקדושים היו מתחילין לתקוע ולומר 'לדוד ה' אורי וישע"י ביום א' דראש חודש אלול.

משמרת שלום סי' מא

במזמור זה נכללים בקשות לבני חיי ומזוני

אמר כ"ק מרן אדמו"ר חותני הרה"ק [- מוהר"א] זצלה"ה נ"ע זיעועכ"י א' אחת שאלתי מאת ה', היינו כל השלשה בקשות, חיי 'אותה אבקש' - שיהיה לנו חיים ארוכים וטובים באור התורה, 'שבתי בבית ה' כל ימי חיי' - שאוכל ללמוד וללמד ולשמור ולעשות ולקיים כל דברי תלמוד תורתנו הקדושה. בני ג"כ שיהיו נקראים בנים למקום ג"כ באופן אותה התכלית של הבנים אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי. ועתה הכתיב הברכה המשולשת מזוני ג"כ באופן זה - פרנס"ה מספר נשמה, דהיינו אבקש שהשית"ש יתן לנו 'מזוני' ופרנסה טובה אשר התכלית מזה יהיה 'אותה אבקש שבתי בבית ה' כל ימי חיי'.

...אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח, כמו ששמעתי ממורי מרן חותני הרה"ק אדמו"ר זצלה"ה נ"ע זיעועכ"י אמן. 'בזאת אני בוטח' מספר צו"ם קו"ל ממו"ן שעולה מספר זא"ת שמרומז על תשובה תפילה וצדקה, ובזאת יבא אהר"ן אל הקודש. וג"כ מרומז ר"ת 'בזאת אני בוטח', 'בראשית ברא אלקים' - זאת בטחונינו, ובו בטח לבי בתורתנו הקדושה ונעזרתי.

מתוך מכתב מרן אדמו"ר הגה"ק מטופרוב זי"ע אל הרה"ק ר' יעקב מרדכי קאליקה ז"ל - ממונה כולל קוידניוב בעיה"ק ירושלים ת"ו, ערב יזה"כ תרצ"ז

אחת שאלתי מאת ה'. אח"ת נוטריקון אכילה חיים תולדות, היינו בני חיי מזוני.

מרן אדמו"ר מוהר"י זי"ע

שיחת קודש מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

פתיחת הזמן בישיבתנו הק' לצעירים - ראש חודש אלול תשע"ד וכניסה לבנין מוסדותינו הק' ברחוב מהרש"ל

השתוקקות הגוף לעבודת הבורא בכח התורה

אבל מה עושים כדי שהתלהבות זו לא תתפוגג בעת העבודה למעשה, כדי שאף לאחר שעה - שעתיים של לימוד ירגיש תענוג וחיות כפי שהרגיש בקומו בבוקר חשק ורצון ליום הנפלא שבא.

על כך אין שלש עצות - כיצד לא הולכים בעצת רשעים וכיצד לא עומדים בדרך חטאים וכו', על כך יש רק עצה אחת - **כי אם בתורת ה' חפצו**, בכניסתו ליישיבה עוקר הוא את ראשו מהרחוב ושותל אותו בתורה הקדושה - אביי ורבא, תנאים ואמוראים, ראשונים ואחרונים. זו העצה היחידה לכך שבחור יצליח להוציא את רצונותיו הטובים לפועל, להמשיך להתעלות כפי הרצון הטוב שיש לו כעת בתחלת השנה.

יעזור השם יתברך כפי שהתחלה היא עם חיות ותענוג גדולים כך ימשיכו כולם לעלות מעלה מעלה מתוך חשק ושמחה בסייעתא דשמיא, ב"ה הבחורים זוכים לקבל תורה ממרביצי התורה שמוסרים נפשם להביא בתלמידים הבנה בתורה אהבת תורה ויראת שמים, יעזור השם יתברך שיזכו כולם לפתיחת המח והלב ולעשות תמיד רצונו יתברך בשמחה.

כאשר באים למקום חדש הננו מגלים דעתנו שכל התורה התפלה והמצוות הנעשים כאן הם על דעת רבוה"ק וכוננתם, ונזכה שהתורה והמצוות הנעשים כאן יהיו פרחי לעילא ותהא שמחה לפניו יתברך מהעבודה הנעשית במקום זה, ויזכו כולם לקיום הפסוק (תהלים כ"ד, ז) 'שבתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו'.

מאמר חדש מכתב יד קודש

מרן אדמו"ר מוהרחה"ד זי"ע

מתוך מכתב שנשלח לחברת 'עזרת תורה'

באמריקה בתקופת מושבו בעיר אוהריוו

מעלת מחזיקי התורה

אמרתי לפרש המאמר שכתוב (ספרי במדבר, ו' כד) גדול השלום שניתן ללומדי תורה שנאמר (ישעיהו נ"ג, יג) - הפסרת פרשת השבוע) 'וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך', וגדול השלום שניתן לאוהבי תורה שנאמר (תהלים קי"ט, סקה) 'שלום רב לאוהבי תורתך ואין למו מכשול'. ואמרתי מפני מה הם שני מאמרים היה צריך ללומדם ביחד - גדול השלום ללומדי ולאוהבי תורה שנאמר 'שלום רב לאוהבי תורתך' וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך'.

רק יש שני דברים שאוהבי תורה - הם המחזיקים, גדולים יותר מלומדי תורה. כי אצל לומדי תורה מתחילת הלימוד יש מחלוקת והשלום בסוף, כמאמר חז"ל (קידושין ז') 'את והב בסופה' (במדבר כא, יד) כי קודם יש מחלוקת הוא אומר כך והשני אומר כך, ובסוף השלום. אבל אצל אוהבי תורה, מתחילתה עד סופה הוא שלום.

והשני אצל לומדי תורה אם יעשו ח"ו עבירה בשוגג נעשה כזדונות, אבל אצל אוהבי תורה זדונות נעשים להם כשגגות (ב"מ ג'), על כן בשני דברים הם גדולים מלומדי תורה. וכל זה הוא כוונת המאמר גדול השלום שניתן ללומדי תורה וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך', המאמר שלום בסופה. וגדול השלום שניתן לאוהבי תורה שנאמר 'שלום רב לאוהבי תורתך' מתחיל הפסוק עם המאמר שלום, 'אין למו מכשול' זה זדונות כי אצלם זדונות נעשות כשגגות.

ההתלהבות ומתקשה להמשיך עם אותה שמחה שהרגיש בתחלה.

כך גם בתפלה - כל בחור קם בבוקר עם התלהבות ורצון להתפלל מתוך חיות ותענוג, אבל כאשר הוא נגש למעשה להתפלל מתקשה להתפלל כראוי, כי בתפלה צריך להתרכז ולהבין מה שאומרים, לעמוד במקום אחד עד סוף התפלה כשהענינים בסידור מבלי להביט לימין ולשמאל. קשה לגוף לעשות זאת, הרצון אמנם מצוין אבל המעשה בפועל קשה, מה אם כן העצה לכך.

התורה מזככת את הגוף החומרי

הנשמה מצד טבעה משתוקקת לתורה ולתפלה ולכל דבר שבקדושה, אבל בכדי לשנות את הגוף שאף הוא יאה רוחני ויהא לו חשק לעבודת ה', לכך יש רק עצה אחת כדברי חז"ל (קידושין ז') בראתי יצר הרע בראתי לו תורה תבלין, רק על ידי שמתייגעים בלימוד התורה, מתאמצים להבין כל דבר בלימוד בעיון ולומדים ברציפות ללא הפסק שעה שעתיים ולפעמים אף שלש שעות, על ידי זה הגוף משתנה. או אז כפי שהנשמה משתוקקת לעבודת הבורא קודם קיום המצוה, כך הגוף עושה זאת בפועל מתוך תשוקה ורצון.

התורה מרוממת ומזככת את הגוף הגשמי ואז מרגיש הוא שמחה עצומה - 'ששתי כעל כל הון' לא רק בדרך למצוה, אלא גם בעת הקיום בפועל.

לכן כאשר בקשו המלאכים לקבל את התורה, אמר להם משה רבינו כלום יצה"ר יש ביניכם (שבת פ"ט), כי המלאכים כל מציאותם רוחנית כפי שהנשמה רוחנית לגמרי ולנשמה בלבד אין זקוקים לתורה, לקרב את הנשמה להשם יתברך ניתן על ידי תפלות ושירה להשם יתברך.

התורה היא עבורנו קרוצי חומר הנמצאים כאן בעולם בגוף גשמי והקב"ה חפץ שנרומם אותו להיות רוחני, שכאשר יביטו על בחור מיישבתנו יראו שזהו בחור מסוג אחר, בחור חסיד ועובד ה' שאין לו שייכות לרחוב, לא רק בלימוד ובתפלה יראו זאת אלא גם כאשר יביטו כיצד הוא הולך כיצד הוא מדבר וכיצד נראית כל התנהגותו יבינו שגופו מרומם ורוחני. והכיצד אכן גופו אחר מגופים אחרים - על ידי יגיעת התורה, כל בחור נהפך למציאות אחרת לאחר שעת לימוד ברציפות, לכן דוקא בני אדם שיש להם גוף קבלו את התורה.

עצה אחת יש להמשיך את ההתלהבות

על כך אומר דוד המלך 'אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים', האדם עומד בתחלת דרכו ובידו הבחירה האם לבחור בדרך התורה ועבודת ה' או בדרך אחרת ח"ו, הוא מתחזק לבחור בדרך הטוב ולא הולך בעצת רשעים שמייעצים לו לא ללמוד, הוא מתחזק בדרכו ללמוד ולהתפלל. ובדרך חטאים לא עמד, אלו חפצים למנוע ממנו לצעוד בדרך טובה, הוא כבר בא לביהמ"ד ומתיישב ללמוד מתוך רצון חזק - ובמושב לצים לא ישב. אך מה עושים כעת - עד עתה היתה בו התלהבות - אשרי האיש,

ברוכים הבאים לכל הבחורים - חדשים גם ישנים, הבאים עם התחדשות בזמן של התחדשות. עומדים אנו עתה בראש חודש אלול שבו מעוררים משמים כל יהודי, 'קול דודי דופק פתחי לי' (שה"ש ה, א) - הקב"ה מבקש מכל יהודי פתח לי שערי לבך כי הנני חפץ בכיכול להכנס בתוכך. עתה הוא זמן שהכל חדש - תחלת שנת לימודים חדשה, וב"ה זכינו גם למקום חדש^א כאשר נתקיים בנו 'הרחיבי מקום אהלך' (ישעיהו נ"ד, ב), מקום שבס"ד יעסקו בו בתורה מתוך ישוב הדעת.

כי אם בתורת ה' חפצו

דוד המלך פותח את ספר התהלים בפסוק 'אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב, כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו יגהה יומם ולילה'. כבר עמדנו על ביאור הכתובים, שהרי כי אם פירושו שאין הדבר כך אלא אחרת. אם כן כאשר משבח הפסוק את האיש שלא הלך בעצת רשעים ולא עמד בדרך חטאים ולא ישב במושב לצים, היה צריך להמשיך ולומר כי אם הלך בעצת צדיקים ועמד בדרך ישרים וישב במושב יראי ה', ומדוע ממשך הכתוב כי אם בתורת ה' חפצו.

ביאור הענין דאיתא בתפארת שלמה (לקוטים ד"ה ויעל משה) במאמר הכתוב (תהלים קי"ט, יד) 'בדרך עדותיך ששתי כעל כל הון', שדוד המלך בעת שהיה בדרך עדותיך - בשעה שהכין עצמו למצוה היה שמח שמחה עצומה כאילו מצא הון רב. אמנם אצל דוד המלך שמחתו גדלה והתעצמה בעת שקיים המצוה בפועל, אבל אצל אנשים כערכנו לפעמים בעת קיום המצוה אין מרגישים התלהבות ושמחה כפי שהרגישו בשעת ההכנה, לכל בחור יש התרגשות גדולה ביום הראשון ביישיבה, בשעה שהוא יוצא לדרך חדשה - שנה חדשה, לבו מלא ברצון טוב וקבלות טובות, אבל כאשר עוברת התקופה הראשונה לא תמיד קיימת עדיין אותה התלהבות ואותו רצון כמו בתחלת הדרך.

ההכנה היא רק מצד רצון הנשמה

הטעם לכך כי בעת שעומד האדם קודם קיום המצוה, כל שייכותו למצוה היא רק מצד הרצון אבל אבריו עדיין אינם עוסקים במצוה. כגון כאשר הוא מתחיל זמן חדש, עדיין אינו זקוק לאמץ את ראשו בהבנת הסוגיא, כעת יש לו רק את הרצון לכך והרצון אצל היהודי תמיד בשלמות, כי הרצון מצד הנשמה שהיא חלק מהשם יתברך וכל תשוקתה להתקרב ליצורה.

אבל כאשר הדברים מגיעים לידי מעשה, אין זה כבר רק מצד הנשמה אלא גם הגוף צריך לעמול, צריך להתאמץ לשמוע ולהבין היטב את הקושיא ואת התירוץ, לסכם כראוי ולחזור שוב ושוב מבלי להתרפות. וכיון שכאן כבר נדרש מאמץ של הגוף הגשמי, מאבד הוא מעט את

שמחו בה' וגילו צדיקים

כרגיש גיל וחדוה וכבודת כבוד נשגו ברכת מול טוב קדם

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לרגל השמחה הגדולה שהוריה במעון הקודש בחולדת הנכדה תחי' בת לחוד'ג' ר' יואל הורוויץ שליט"א יהודי שיוכה כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לראות רוב נחת אצל כל יוצי"ח ואך טוב חסד יודפיהו כל הימים מאחלים מעומקא דליבא קהל עדת חסידי קודיניוב

נדבת

הרה"ג ר' שלמה לייבל שליט"א

לע"נ אמו מרת מינה בת ר' אברהם ע"ה

ולכבוד שמחת הולדת הנכד בן לבנו הרה"ר ר' ברוך נח ה"ו